

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
253 32 HANICE
Z P R A V O D A J

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Teplice v zimě. Foto: J. Černý.

LEDEN 1988

Ročník XXX.

Soudružky a soudruzi, vážení občané!

Uplynul jubilejní rok 1987, ve kterém jsme každodenní poctivou prací pod vedením městského výboru KSČ uskutečňovali závěry 6. zasedání ÚV KSČ z dubna 1982 a usnesení XVII. sjezdu KSČ.

V důstojné atmosféře a za aktivní účasti pracujících a občanů proběhly oslavy 70. výročí Velké říjnové socialistické revoluce, která znamenala začátek budování nové sociálně spravedlivé společnosti i dnešní socialistickou přítomnost.

Správně rozvíjenou politicko organizační činností městských orgánů a stále účinnější masovou politickou a agitační prací stranických organizací, poslanců a občanských výborů městského národního výboru a organizací sdružených v Národní frontě bylo dosaženo velmi dobrých výsledků především v politicko výchovné a kulturně společenské oblasti. To se také příznivě promítalo i v budovatelském úsilí při plnění úkolů výtýčených ve volebním programu NF.

Významným přínosem byl již tradičně celoměstský závazek. Prostřednictvím osobních závazků občanů a kolektivních socialistických závazků a dohod škol, vojenských útvarů, závodů, podniků a ostatních institucí byl celoměstský závazek úspěšně v hodnotě díla 7.451 tisíc Kčs splněn již k 7. listopadu — k 70. výročí VRSR. Potěšitelné je, že se podařilo splnit jmenovitě úkoly v investiční části akce „Z“ a to v objemu 3.787 tisíc Kčs, to je na 105,4 %.

Byla dokončena výstavba zdravotního pavilonu v nemocnici s poliklinikou, vybudován vodovod Račí potok, odstavné plochy u nové smuteční obřadní síně.

Pracující a občané odpracovali bezplatně ve prospěch zvelebení a rozvoje životního prostředí celkem 402.261 brigádnických hodin, za jejich příspěví byly vybudovány hodnoty, které slouží ke spokojenosti široké veřejnosti.

To svědčí o jejich zájmu o život a rozvoj města a jeho místních částí, o jejich podpoře politiky naší KSČ, je to i nejlepší příspěvek k naplnění revolučního odkazu VRSR.

Využíváme této příležitosti a všem pracujícím a občanům, organizacím a závodům, kteří svou aktivní účastí a prací přispěli k bohatšímu a spokojenějšímu životu i k rozvoji města a jeho místních částí jménem městských orgánů soudružky děkujeme.

Vstoupili jsme do roku 1988, do nového a náročnějšího období společenských přeměn, které se týkají všech oblastí, práce a života každého z nás.

Velkým podnětem k rozvoji pracovní, společenské a politické aktivity bude „40. výročí Vítězného února“, které je výrazným mezníkem našich novodobých dějin, zdrojem poučení, odhodlání i společné odpovědnosti chránit vymoženosti a rozvíjet revoluční odkaz Února!

V tomto duchu také probíhala pod vedením MěV KSČ široká závazková kampaň, jejímž výsledkem je hodnotný celoměstský závazek, který byl společně s čestným hlášením u příležitosti „Hvězdicové štafety“ 7. listopadu 1987 předán představitelům okresních orgánů v Přerově.

V této souvislosti vyslovujeme přesvědčení, že společnou a uvědomělou každodenní prací, ve smyslu hesla našeho prvního dělnického prezidenta Klementa Gottwawlda „Buduj vlast — posílíš mír!“, dosáhneme kvalitativně lepších výsledků na tvorbě, plnění a kontrole volebního programu NF, ve prospěch sebe, svého města a socialistické společnosti.

Zavazují nás k tomu revoluční tradice a odkaz Vítězného února, stejně jako náročné úkoly přestavby společenského života pro vítězství socialismu a šťastného života v míru!

U příležitosti nástupu do jubilejního roku 40. výročí Vítězného února přejeme všem pracujícím a občanům města a jeho místních částí především hodně zdraví, pracovních úspěchů, štěstí a spokojený život.

„Společnou prací za radostný mírový život!“.

Ing. Josef Libich, v. r.
předseda MěstNV

Václav Dohnal, v. r.
předseda MěV KSČ a NF

Kapitolky z topografie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

DŮM PEROUTKOVSKÝ čp. 89 NA NÁMĚSTÍ, KDYSI ANDERLOVSKÝ, nyní obchodní dům Textil.

Novodobý dvoupatrový řadový městský dům čp. 89 uprostřed východní strany Gottwaldova náměstí, s mansardovou nadstavbou byl postaven od základů zcela nově v letech 1922/1923 na místě zbořeného starého měšťanského domu, vyhořelého v r. 1921. Odstraněný dvoupatrový dům byl již dříve několikrát přestavěn, naposledy v sedmdesátých letech 19. století, kdy bylo zazděno celé přízemní domovní podlaží a upraveno pro provozní účely.

Zbořený starý velkoměšťanský právozářnický dům, jehož osudy a stavební vývoj můžeme sledovat od poloviny 16. století, patřil od plánovité výstavby hlavního náměstí za Viléma a Jana z Pernštejna k **největším rybným domům s vlastním pivovarem a sladovnou**, zničenými za třicetileté války. Cena domu byla proto až do té doby vysoká proti jiným šenkovním domům na náměstí. Dům patřil vždy předním zamožným měšťanům, řídícím osudy města jako jeho purkmistrů neb konšelé.

Nejstarším držitelem starého velkoměšťanského šenkovního domu, doleženým městskými knihami, byl měšťan **Matěj Macudka**, člen městské rady a purkmistr města, jemuž patřil již před r. 1550 a bydlel v něm až do své smrti 1572. Jeho synové Jiřík, Jan a Matouš (zvaný Daniel, který držel dům čp. 120 na náměstí, (viz ZMHLT 1987/květen) prodali otcovský dům za 1000 zl. soukenickému mistru a městskému radnímu **Matoušovi Horáčkovi**, který v osmdesátých a devadesátých letech stál mnohokrát v čele města jako jeho starší purkmistr. V zakoupeném volkém domě na náměstí vařil a šenkoval pivo a víno, obchovoval také ve velkém s vínem, které dovážel do města i dále v sudech ze Židlochovic od měšťana a obchodníka vinem Jana Krčmy z Koněpas, manželka své dcery Kateřiny.

Horáček přestavěl svůj dům v renesančním stylu, opatřil jej také honosným kamenným portálem. V r. 1597 však dům výhodně prodal za 1500 zl. soukenickému mistru **Jakubovi Solnickému**, a sám si koupil velkoměšťanský dům čp. 93 na rohu náměstí se zahradou a loukou za 1200 zl. po zemřelém starším radním písaři Václavu Aujezdském, v r. 1601 jej opět výhodně prodal za 1400 zl. paní Barboře ze Žerotína, vdově po Janu Pražmovi z Bílkova na Velké Polomi a Lešné (více o tomto domě viz ZMHLT 1984/září). Horáček si koupil jiný dům a žil ještě r. 1605. Nový majitel šenkovního domu čp. 89 na náměstí **Jakub Solnický** byl sy-

něm měšťana, soukenického mistra a obchodníka sukny Pavla Solnického, dlouholetého purkmistra města, který zemřel r. 1587. Dům po něm převzala vdova Anna a v r. 1599 se znovu provdala za soukenického mistra **Matěje Melče**. O bohatství vdovy svědčí její výminka při stavebních smlouvách, již si vyhradila 3 pouzdra stříbrných lžic, 2 stříbrné pozlacené pásy, 4 páry šatů chodících, které by se jí líbily, 4 páry šatů ložních, které by se jí líbily aj. Melč zemřel již r. 1602, jeho vdova Anna r. 1604. Pozůstalý otcovský dům se vším příslušenstvím v ceně 2100 zl. připadl po maceše synu Jakubovi Solnickému, tehdy rychtáři města. Prodal proto r. 1605 dům Horáckovský na náměstí, který dosud držel, za 1400 zl. měšťanu **Matysovi Langerovi**, panskému služebníku. Solnický žil pak v otcovském domě až do r. 1624, kdy zemřel za moru, řádicího ve městě.

Matys Langer byl po dlouhá léta služebníkem hranické vrchnosti Jana Jetřicha z Kunovic a později Zdeňka Žampacha z Potenštejna, který vymáhal po Langrově smrti od jeho vdovy peníze, které mu nebožtík jako panský písař údajně nevyúčtoval a neodvedl. Langrova vdova Marta převzala dům po manželovi, r. 1610 se však znovu provdala za **Jiríka Albrechta, panského trubače na zámku**, původem z města Landshutu, a odvedla mu dům, sirotci Langrovi Václav a Jan měli však býti chováni při domě. Zámecký trubač byl v té době považován za koncertního umělce, obveselujícího svým trubačským uměním zámeckého pána a jeho hosty. Po něm byla také nově postavená vysoká věž zámku, podnes dochovaná, nazývaná věží trubačskou. Po zatčení a konfiskaci hranického panství Václavu Molovi z Modřelic, prodal Jiří Albrecht r. 1623 svůj dům, jak jej sám měl ve svém držení, se zahradou „ležící při panské zahradě, jdouce k Drahotušim“ za tutéž cenu 1400 zl. **soukenickému mistru Martinovi Zákřovskému**, který jej měl až do své smrti r. 1653. V seznamu držitelů městských domů, pořízeném městem r. 1644 pro peněžní sbírky na vojáky, bylo zapsáno u jeho domu, že Zákřovský „je řemesla soukenického, pro nemožnost jeho nedělá, má jednu krávu“. V posledních nejhorších letech třicetileté války 1647 až 1649, kdy město po dobytí a vyplnění švédskou armádou r. 1645 bylo vydíráno neustálým vymáháním placení válečné kontribuce v penězích a naturálních švédskými posádkami z hradu Fulneku i z města Olomouce pod hrozbou trestání ohněm a mečem, byl Zákřovský zvolen a ustanoven vrchností knížetem Dietrichštejnem za prvního purkmistra města. Až do konce 19. století bylo v městském archivu chováno 26 tzv. palných listů velitelů švédské posádky na hradě Fulneku, zaslaných městu, příkazujících dodání ve stanovené lhůtě obilí, sena, vápna aj. pod hrozbou opětného vypálení města, hrdelního trestání rukojmí města aj.

Vdova Zákřovská Anna se r. 1653 provdala za **Hendrycha Davidového** z města Lipníka a odvedla mu dům v ceně 1400 zl. bez závdanku, aby mohl zaplatit dluhy, váznoucí na domě. Hendrych Lipenský, jak byl později nazýván, nemohl pro všeobecnou bídu dostát povinností, prodal proto dům se zahradou r. 1660 za 1200 zl. panu **Václavu Karlovi Milytkýmu**, knížecímu obročnímu písaři panství helenštejnského a hranického. Na sumě bylo mu sleveno 200 zl. „**protože předešle za tutéž sumu 1400 zl. prodán byl, a jak pivovar tak sladovna při tom vystavena byla, nyní jedno i druhé se nenachází a ještě dům velmi zlý a pustý je**“. Takové pivovary existovaly do té doby též v několika jiných velkých pravovárečných domech, např. čp. 20, 97 aj. Po třicetileté válce nebyly obnoveny a pravováreční měšťané vystavěli společně za přispění městského úřadu v šedesátých letech 17. století pivovar se sladovnou v zadní části zbořeného Žampachovského domu (v dnešní ulici Zápotockého), v němž pak vařili pivo pravovárečné domy tzv. pořádkou.

Pustý Horáckovský dům koupil od Milytkyho pan **Bernard Filaxin**, který se psal „z **Semperka**“, knížecí obilní písař a později důchodní hranického a lipnic-

kého panství, ale už r. 1664 jej prodal se dvěma rolemi měšťanu **Janu Popovi**, staršímu purkmistrovi města, za 425 zl., hotově zaplacených. Pop měl na hranickém předměstí dva svobodné dvory s polnostmi a patřil v té době k nejbohatším, váženým měšťanům. V letech 1650 až 1683 byl téměř každoročně volen a potvrzen knížetem Dietrichštejnem za prvního purkmistra města. Kníže si při každoroční volbě představených města zajišťoval po dobrozdání hejtmána panství a měštského faráře svým votem vyhovujícího kandidáta pro purkmistrovský úřad, kterého pak potvrdil. Musel to být majetný měšťan, věrný poddaný, věrný katolík s vyšším vzděláním, znalý též němčiny. Dům na náměstí patřil Popovi až do jeho smrti. Jeho vdova Zuzana odvedla r. 1696 dům se zahradou v ceně 630 zl. svému zeti **Jirímu Raichovi** jako zcela zaplacený. Raich byl rovněž jedním z nejbohatších měšťanů, měl velký svobodný dvůr na předměstí s mnoha polnostmi aj. V letech 1684 až 1695 byl mladším purkmistrem města, od r. 1696 až do své smrti r. 1707 byl nepřetržitě starším purkmistrem města, voleným a dosazeným knížetem. V r. 1714 prodal Raichovi dědici dům na náměstí **Janu Jirímu Feitlovi, hamerskému kovářského panství**, který měl za ženu Reichovu dceru Annu, za 633 zl. Po něm jej koupil r. 1740 se 2 zahradami, s rolí „na vápenici jdouce“, s rolí na Farářství a druhou na Struhlovsku za 2060 zl. **Karel Anderla**, který téhož roku prodal menší svůj dům čp. 102 na Horním podloubí za 750 zl. hotově zaplacených. Anderla měl též velký svobodný dvůr s polnostmi na předměstí u potoka Veličky a byl zkušeným hospodářem. Byl proto knížetem v letech 1741 až 1771 téměř každoročně vybrán a ustanoven za staršího purkmistra města. **Jeho dceru Annu měl za manželku hranický obrozenecký spisovatel J. H. A. Gallaš**. Chválí jeho rozhled, zkušenosti a zavádění novot v poliím hospodářství. Anderla přivezl první brambory do Hranic a v r. 1772 začal je sázet pro krmení vepřů, narazil však na velkou nedůvěru a odpor u měšťanů. Gallaš o tom napsal „**v r. 1772 začal první zeměčáky (jinde píše kobzole), ale jen ku krmení dobytka černého sázeti, v čemž jej druzí sousedí jeho aniž k tomu cíli a konci následovati chtěli, právě, že to ovoce z mozku Martina Luthera vyrůstalo, a že tou příčinou od katolíkův bez orazu Božího potřebováno býti namůže**“. Gallaš odsuzuje zaujatost a pověrčivost hranických měšťanů k „vzácnému daru, dovezenému z Ameriky“. Zmiňuje se, že Anderla dovezl zeměáky ze Slezska od... (větu však nedopsal). Patrně to bylo od přibuzných z Opavy, kam se dostaly z tehdejšího pruského luterského Slezska. Děd Anderlův, Jan Anderla, pocházel z Opavy, a v r. 1676 se oženil v Hranicích jako hospodářský správce statků města Opavy a městu patřících vesnic s Lidmílou Salomenou, dcerou vrchnostenského hejtmána panství lipnického a hranického, rytíře Jana Jiřího Condillího Svitavského, který byl dříve rytmistrem císařského vojska. V letech 1657 až 1677 byl knížecím hejtmánem v Hranicích, později v Tovačově. Gallaš daroval kopii jeho portrétu, kterou dostala jeho manželka Anna Anderlová od otce, hranické faře, kde je dochován podnes.

Karel Anderla byl dvakrát ženat. Z druhého manželství s Viktorií, mladou vdovou po lipnickém měšťanu Cyrilu Kristellim, měl syna Josefa, dceru Barboru Viktorii, která se vdala za obchodníka sukny Leopolda Dernického v Hranicích, a Marii Annu, s níž se r. 1794 oženil J. H. A. Gallaš. Anderla přestavěl v sedmdesátých letech svůj dům na náměstí, a při svém předměstském dvoře postavil novou jednopatrovou hospodářskou obytnou budovu s chlévy pro dobytek. Zemřel r. 1782 ve věku 73 let, jeho vdova Viktorie zemřela r. 1785 ve věku 59 let.

Podle poslední vůle převzal r. 1783 dům na náměstí v ceně 1500 zl. jeho syn **Josef Anderla**, spolu s rolí při Chmelnici v ceně 100 zl., rolí na Struhlovsku v ceně 225 zl., rolí za Studenkou za 90 zl. a druhou rolí při Studence za 120 zl., rolí Na troubkách za 90 zl., rolí při vápenici za 250 zl., dvěma rolemi na Farářství v ceně 150 a 180 zl., loukou při Studence za 80 zl., zahradou na Motošíně za 250 zl., a stodolou u hřbitova za 55 zl., vše v celkové hodnotě 3090 zl.

Jako spolunajítelé byli ustanoveni jeho matka — vdova a sestry Viktorie a Anna, jimž zajištěny podíly po otci. Syn Josef zdědil také **Anderlovský dvůr na předměstí u potoka Veličky, jehož jednopatrová bílá budova čp. 162 stojí tu podnes na konci Gallašovy ulice, na rohu ulice Nerudovy a Vrchlického.**

Josef Anderla byl však špatným hospodářem. Budovu dvora s přilehlou zahradou prodal Josefu Bartošovi, v r. 1788 prodal také dům na náměstí za 4000 zl. **obchodníku smíšeným zbožím Vincencovi Schussbekovi.** Ten jej prodal již r. 1796 za 5220 zl. **justiciáři valašskomeziříčského panství a advokátu Františkovi Frombekovi,** který prodal současně svůj sousední dům čp. 90, jež dosud držel. Frombek měl z prvního manželství s Klárou, dcerou hranického obchodníka sukny Jana Schöna několik dětí. V r. 1819 usiloval tvrdošijně o **zřízení druhé lékárny ve svém domě čp. 89 na náměstí pro svého syna Jana Frombeka,** magistra farmacie, veškeré jeho vývohy o potřebě druhé lékárny ve městě a jeho odvolání až do Vídně byly však zamítnuty a zřízení druhé lékárny nebylo povoleno. V r. 1820 se Frombek jako vdovec znovu oženil s Annou Chamelařovou, dcerou po řeznickém mistru v Bystřici pod Hostynem. Z tohoto manželství se jim narodil r. 1821 syn **Karel Frombek,** později proslulý **malíř a mědirytec. Vystudoval akademii výtvarných umění ve Vídni a oblíbil si grafiku.** V letech 1841—1850 pracoval pak výlučně jako mědirytec a ocelorytec. Pro své vynikající práce a schopnosti byl ustanoven za **suplenta mědirytiny na vídeňské akademii umění,** zemřel však již r. 1851 ve věku pouhých 30 let na tuberkulózu. Starý Frombek dal r. 1827, již jako penzionovaný justiciář a měšťan v Hranicích a Olomouci, soudně odhadnout svůj dům čp. 89 v Hranicích. Budova oceněna komisí na 4.842 zl., pozemek domu, dvora a domovní zahrálky na 372 zl., domovní regál (právovárečný a šenkovní) na 800 zl., celková hodnota domu vyčíslena na 6.014 zl. konvenční měny. Cenný a zajímavý je podrobný popis stavu celého domu, jednotlivých místností v přízemí a prvním poschodí domu, zapsaný komisí. V dolním velkém klenutém městském podloubí byl uprostřed loubí vchod do domu s **gotickými přepaženými dveřmi a kamenným ostěním dveří** (eine gotische verschalte Tür mit steinernen Türfutter), jimiž se vcházelo do klenuté předsíně atd. Dům měl nepochybně ještě v přízemí podobu renesanční přestavby domu z 16. století s kamenným portálem a železnými pláty pobité dveře, jaké měla také městská radnice do přestavby v r. 1868.

V r. 1840 koupili dům za 4000 zl. konv. měny manželé **Jan a Terezie Homme,** kteří měli hostinec v Drahotušské ulici. Po brzké smrti Hommeho koupil dům r. 1845 za 7200 zl. konv. měny bohatý kupec a majitel několika domů ve městě **Antonín Dvořák,** bydlící s rodinou na náměstí v domě čp. 92. Po jeho smrti r. 1850 byl dům čp. 89 připsán jeho dětem Gotthardovi, Leopoldovi, Ernestině a Klementině. Protože Gotthard a Ernestina byli nezletilí, byly jejich podíly připsány na jméno matky Terezie Dvořákové. Po smrti Leopolda a Klementiny připsány jejich podíly rovněž matce Terezii, která však zemřela r. 1866 na cholera, řádcí ve městě. Dům připsán proto Gotthardovi, který však zemřel rovněž již r. 1868. Jedinou dědičkou se stala dcera Ernestina, provdaná za hejtmána dělostřelectva Viléma rytíře z Verchin, která zdědila také Dvořákovský dům čp. 92 na náměstí, v němž rodina bydlela, a ostatní Dvořákovské domy ve městě.

Dům čp. 89 byl Dvořákem a jeho dědici pronajat na byty a obchody v přízemním domovním podloubí. V r. 1879 prodali dědici Dvořákovi dům se zazděným podloubím býv. **faktoru hranické knihtiskárny Ferdinandu Kunzovi,** který si v domě **zřídil druhou knihtiskárnu v Hranicích.**

Kunza byl už r. 1861 faktorem staré Škarniclovské knihtiskárny v Hranicích, když se toho roku oženil v Hranicích s Žofií, dcerou měšťana a dlouholetého starosty města Františka Gensera. Pocházel z Brna, po matce Josefě Břenkové měl však příbuzné v Hranicích. V letech 1869—1878 byl Kunze faktorem, pak společ-

níkem Šimona Forstera, knihařského mistra a knihkupce, který koupil r. 1869 Škarniclovskou knihtiskárnu, neměl však knihtiskařskou koncesi. Když ji pak r. 1875 dostal, vypověděl r. 1878 pro neshody Kunzu a přijal jiného faktora a společníka. Forsterova tiskárna byla však stará a malá, nemohla konkurovat nové knihtiskárně Kunzově, který ji r. 1882 koupil a spojil se svou tiskárnou. Kunzova tiskárna se stala oporou hranických Němců, kteří v té době strhli vedení obce do svých rukou. V jeho tiskárně se tiskly a vycházely první hranické německé noviny Weisskirchner Wochenblatt a Weiskirchner—Leipniker Lokalanzeiger aj.

V r. 1894 Kunza onemocněl [zemřel 1899] a prodal proto dům čp. 89 s tiskárnou a novinami za 9000 rak. korun **mladému typografovi Prokopu Zapletalovi** z Jilemnice v Čechách, kterého považoval za Němce. Když se pak ukázalo, že Zapletal je Čech, usilovali hraniční Němci znemožnit mu provoz tiskárny úředním rozhodnutím o nevhodnosti prostor a nevyhovujících podmínek pro provoz tiskárny. Zapletal zakoupil proto za zahradou svého domu předměstský domek čp. 387 v Čaputově ulici, ležící pod městskou hradební zdí, zbořil jej a postavil r. 1897 na jeho místě rozlehlou třípatrovou moderní budovu pro knihtiskárnu, přemístil do ní tiskárnu ze svého domu a vybavil ji moderními tiskařskými stroji. Stavbou a zakoupením nových tiskařských strojů se značně zadlužil a po několika letech musel ohlásit úpadek. Pro záchranu české tiskárny, která začala vydávat také první české noviny Hlasy z Pobečví, bylo utvořeno na podnět advokáta a vůdce hranických Čechů dr. Frant. Šromoty r. 1899 podílnické družstvo, které koupilo a převzalo tiskárnu a vedlo ji pak pod jménem Družstvo knihtiskárny Prokopa Zapletala, později jako Družstvo knihtiskárny v Hranicích, činné do začátku padesátých let, kdy byla knihtiskárna v Hranicích zrušena a odvezena. Zapletal byl správcem knihtiskárny do r. 1909, kdy odešel a založil si vlastní knihtiskárnu v Mor. Ostravě — Mariánských Horách. Zůstal však majitelem starého měšťanského domu v Hranicích čp. 89 na náměstí, [který byl pronajat na byty a obchody v přízemí domu] až do své smrti r. 1920. Prokop Zapletal je pohřben spolu s manželkou na hranickém hřbitově u Kostelíčka. Jejich náhrobek je ozdoben reliéfní sochařskou deskou s portréty obou manželů.

Když v r. 1921 za požáru několika domů na východní straně náměstí vyhořel také Zapletalův dvoupatrový dům čp. 89, koupil jej od dědiců **obchodník střížním zbožím Jan Perutka a manželkou Marií.** Dali jej r. 1922 zbořit a postavili na jeho místě od základů v letech 1922—23 nový moderní dvoupatrový obchodní dům nákladem téměř 900.000 korun. Družstvo knihtiskárny si při novostavbě domu zajistilo z náměstí volný průchod domem a dvorem do své budovy knihtiskárny a papírnictví v Čaputově ulici.

Při bourání vyhořelého starého měšťanského domu v r. 1922 byly nelezeny pod podlahou bývalého domovního podloubí 2 velké kamenné náhrobní desky a kusy třetí desky z 16. století, uložené dnes v lapidáriu městského muzea v Hranicích. Pocházely z bývalého městského farního kostela u fary, zbořeného po vystavění nového velkého barokního kostela na hlavním náměstí r. 1764. Staré kamenné náhrobky ze zrušeného kostela a hřbitova u kostela byly tehdy rozprodány měšťanům jako stavební materiál. Majitel domu čp. 89 Karel Anderla koupil také několik náhrobních kamenů a použil je pro dlažbu domovního podloubí, které bylo později po zazdění podloubí upraveno a pokryto dřevěnou podlahou pro jejich obchodní využití. Jeden z nalezených náhrobních kamenů měšťana Matouše Daniela, zemřelého r. 1580, jsem popsal a nápis náhrobku uvedl v popise domu čp. 120 na náměstí, který patřil Danielovi (viz ZMHLT 1987/květen). Druhá nalezená náhrobní deska pocházela z hrobky šlechtické rodiny Žernovských, kteří

drželi v 2. pol. 16. stol. ves Skaličku u Hranic, ve městě měli dům a v kostele rodinnou hrobku. Náhrobní deska je uložena v městském muzeu v Hranicích. Její značně poškozený nápis je nutno číst následovně:

ODPOCZINVTI.TIELOM.MRTWYM.W.DO /
BRE.NADIEGI.BVDAVCZIOH.WZKRZISSENI.GE /
ST.ZRZIZENO.TOTO.VROZENEMV.PANV /
IANOWI.STARSSIMV.ZIERNOWSKEMV.Z.ZIERN /
OWI.A.NA.SKALICZCZE.A.PANI.LIDMILE.Z.SS. /
TATVMBERKA.MANZIELCZE.GEHO.I.DI /
TKAM.A.ERBOM.GEGICH.LETHA.MD... /
...DIE...SS.BVDE.WZKRZISSEN /

Letopočet a poslední řádek nelze spolehlivě rozluštit, týká se však naděje vzkříšení. Kamenná deska pro rodinnou hrobku Žernovských byla pořízena až po smrti obou manželů patrně synem a pozdějším držitelem vsi Skaličky Janem mladším Žernovským kol r. 1580. Paní Lidmila zemřela r. 1571, její manžel Jan starší Žernovský r. 1572. Letopočty jejich úmrtí jsou zaznamenány v knize počtů pekařského cechu v Hranicích, který přijal podle zápisu od pohřbu paní Skalické r. 1571 6 grošů, od pohřbu pana Skalického r. 1572 12 grošů. Žernovský byl jedním z tzv. spolubratří cechu, kteří si za malý roční peněžní příspěvek cechu, zajišťovali slavnější pohřeb za účasti celého cechu s cechovní korouhví, cechovními odznaky ap., což platilo i pro manželku cechovního spolubratra.

Jan Peroutka zařídil v nově postaveném domě v přízemí velkou moderní prodejnu suken, dámských látek, hedvábí, bílého zboží a kanafasu, záclon, koberců aj. Byl to největší obchod tohoto druhu ve městě až do padesátých let. Nyní je zde umístěna prodejna Textil.

Při generální obnově domů východní strany náměstí, prováděné v posledních letech, byla v r. 1985 očištěna a opravena také fasáda domu čp. 89, dokumentující ve městě moderní architekturu dvacátých let našeho století.

Prameny a literatura:

- Purkrechtní, pozemkové a městské knihy a matriky města Hranic
J. H. A. Gallaš: Památky města Hranic, díl III. sv. 4, rkp. z r. 1808, SOA Brno
B. Indra: Karel Frombek, malíř a proslulý mědirytec (1821—1851), ZMHLT 1976—leden.
B. Indra: K historii hranických tiskáren II (1869—1950), ZMHLT 1978—květen.

Dům čp. 89 na náměstí po renovaci. Foto: J. Indrová 1986

Požár domu čp. 89 a okolních domů na náměstí v r. 1921. Foto: K. Helzner

PRŮVODCE HUDBOU Sm. KRAJE

V polovině minulého roku vydalo nakladatelství Profil v Ostravě publikaci Doc. PhDr. Vladimíra Gregora, CSC., nazvanou Hudební místopis Severomoravského kraje. Kniha je věnována historii hudby v Severomoravském kraji a autor ve své studii volil formu zeměpisného putování mezi dvěma největšími současnými kulturními středisky kraje, mezi Olomoucí a Ostravou.

Tato kniha tedy poslouží především jako zdroj základních informací o hudební kultuře kraje od nejstarších dob až do současnosti. Je přehledně rozdělena na faktický místopis a jmenný slovník stovky hudebníků, kteří se v kraji narodili nebo zde zanechali svou stopu.

A tak pod heslem HRANICE objevíme jména Bedřicha Smetany, J. H. Gallaše, pěveckého spolku Jurík, skladatele Františka Brože, prvního ředitele hudební školy Bedřicha Smetany, Rudolfa Heidera, Josefa Knípla a jeho dcery, národní a zasloužilé umělkyně, laureátky státní ceny, sopranistky Naděždy Kníplové, členky Národního divadla v Praze, která proslavila český operní zpěv i na operních scénách v zahraničí.

Heslo TEPLICE NAD BEČVOU nabízí jména skladatelů, kteří si zde v příznivých klimatických podmínkách léčili nemoci oběhového ústrojí — Vítězslav Novák, Leoš Janáček, Hynek Vojáček a Arnošt Förchgott—Tovačovský.

K získání hlubších znalostí dalším studiem lze využít přehled základní literatury i bibliografické odkazy uvedené bezprostředně za každým heslem, přičemž kniha samotná je uspořádána tak, aby ji mohl bez nesnáží používat i ten čtenář, který do styku s tématem přichází poprvé.

SOUTĚŽ FOTOAMATÉRŮ

ze závodu Pálená krytina n. p. SMC Hranice, uspořádaná na počest 70. výročí VŘSR

Ze fotografie a poezie patří k sobě, jsme se mohli již několikrát přesvědčit. Naposled na výstavě fotografií M. Sanetříka, pořádané Sdruženým klubem ROH v Hranicích.

Na počest 70. výročí VŘSR uspořádal ZV ROH s odbočkou SČSP závodu Pálená krytina n. p. SMC Hranice soutěž fotoamatérů v kategorii diapozitivů.

Mezi jednotlivým promítáním soutěžních snímků recitovala Jitka Pešová verše Bohumila Horného. Poetické pásmo začala básní „Na výstavě fotografií Milana Sanetříka“. Líbila se mimo jiné i báseň „Na druhém nástupišti“.

Kvalita předváděných snímků byla na velmi dobré úrovni a tak hodnotící porota ve složení — předseda s. Jaroslav Pecha, předseda odbočky SČSP závodu PK, členové — s. Bohumil Horný, místopředseda ZV ROH a s. ing. Pospěch (který zastupoval vedení závodu) měla těžký úkol spravedlivě ohodnotit předvedené snímky. Po rušné poradě porota vyhodnotila jednotlivé soutěžící takto:

Absolutním vítězem se stal **Jiří SKŘÍDLO** za seriál „Dovolená“. Výběr scenerie a kvalita snímků byly na vysoké úrovni.

Na druhém místě skončil **Petr Führer** za seriál „Život v přírodě“ a „Kůň přítel člověka“.

Na třetím místě **Blanka Strnadlová** za seriál „Pionýrský tábor Rajnochovice“.

Dále byly uděleny zvláštní ceny:

Cenu předsedy odb. SČSP závodu PK získal **Karel Plesník** za seriál „Osvětím 1986“.

Cenu místopředsedy ZV ROH získali

Petr Führer za snímky „Úprkem v prk“ a **Jiří Skřídlo** za snímek „Děvčátko v klobouku“.

Cenu BSP ČSP vedené J. Vorlem získala **Blanka Strnadlová** za snímky „Děti“.

Jaroslav Pecha
Bohumil Horný
Závod PK Hranice

INFORMACE ke koncertu KPH: BRASS BAND BRNO

Dne 21. ledna 1988 bude pokračovat abonentní koncertní cyklus Kruhu přátel hudby v Hranicích svým pátým koncertem. Hranickému publiku se na něm poprvé představí soubor BBB (BRNO — BRASS — BAND), komorní soubor Státního divadla v Brně.

Soubor BBB byl založen v r. 1982 a skládá se z 10 hráčů na žesťové nástroje a jednoho hráče na bicí. Není ani jazzovým ani folklórním souborem, ale svým repertoárem a interpretací se pohybuje v jakémsi „území nikoho“, více ovšem na půdě vážné hudby s jejími nároky na stylizaci a rytmickou a polyfonní složitost. Přitom se vlivu jazzu a tzv. lidovky nebrání.

Specifikum souboru je snaha poskytnout posluchačům hudbu v humorné a někdy až recesní podobě, což se netýká jen nové původní tvorby, ale i některých skladeb slavné hudební historie (např. Haydn, Verdi aj.).

Obsazení souboru BBB je první svého druhu v Československu a umožňuje obohacení ušlechtilých tradic české koncertní dechové hudby o nové prvky, které přináší vývoj koncertantní techniky dechových nástrojů při interpretaci soudobých skladeb nejvyšší náročnosti. Svě hlavní poslání spatřuje soubor v tom, stát se tvůrčí dílnou soudobých skladatelů. Spolupracuje s dalšími soubory a různými sólisty.

Program, který soubor u nás přednese má název „Od vážné hudby k jazzu a hudebnímu humoru“, průvodní slovo bude mít vedoucí a dirigent souboru — hudební skladatel Evžen Zámečník. Program je sestaven z těchto děl:

A. Chačaturjan: Šavlový tanec

T. Susato: Suita (renezanční tance)

G. Gabrieli: Canzon 27, 28

J. S. Bach: In dulci júbilo — chorál BWV 729

A. Dvořák: Sousedská (Dědeček tančí s babičkou)

B. Martinů: Tango
Black — bottom

- V. Studnička: Beskydské nokturno
(hoboj sólo: Milan Kaňak)
- E. Zámečník (arr. lidová píseň): Rožnovské hodiny
(basová trubka sólo: Jan Přehnal)
- J. Ježek: Bugatti Step
- H. Carmichael: Stardust
- S. Joplin: The Easy Winners — ragtime
- G. Puccini: Mussettin valčík z opery Bohéma
(trubka sólo: Vlastimil Bialas)
- E. Zámečník: Loupežnická variace
- J. Pavel: Ovčáci a čtveráci
- G. Verdi: Slavnostní pochod z opery Aida
- E. Zámečník: Pochod z opery Brouk Pytlík
Nátrubková studie

Soubor BRASS BAND BRNO

PROGRAMY SK ROH

- Pátek 8. 1.
sokolovna
20.00 hodin
- Reprezentační ples SK ROH Hranice
PLES SVINGAŘŮ
K tanci hraje velký svingový orchestr Domu kultury ROH Olomouc, v programu vystoupí **Judita Čerovská a zasl. um. Karel Hála**, polonézou a společenskou zábavu řídí taneční mistři manželé Chvatíkovi, program tanečního kroužku SK ROH připravili manželé Tumpachovi
-
- Pondělí 11. 1.
klubovna SK ROH
19.00 hod.
- Přednáška pro mládež
ÚNOR 1948 NA PŘEROVSKU
-
- Čtvrtek 14. 1.
sokolovna
19.30 hod.
- Symfonický orchestr Armádního uměleckého souboru VN
SVĚTOVÉ OPERETNÍ MELODIE
Program: Offenbach, Suppé, Zeller, Millöcker, Strauss, Kálmán, Lehár, Dunajevskij, Künneke, Lincke, Nedbal, Piskáček.
Sólisté: S. Jeřábková, I. Hybešová, J. Brýdová, V. Okénko, L. Havlák, M. Pařízek, V. Nalezenc, Š. Vomastek, A. Smrtka,
Dirigenti: M. Tomášek a Jiří Mikulka
Průvodní slovo: Dana Pilařová
-
- Středa 20. 1.
sál SK ROH
8.30 a 10 hod.
- Divadelní představení pro žáky ZŠ
KRÁLOVNIN PRSTEN
v nastudování členů Státního divadla Olomouc
-
- Středa 20. 1.
sál SK ROH
19.30 hod.
- Akce Klubu mladých
PŘÍRODA PRO ZITŘEK
pořad s redaktorem Mladého světa Josefem Velekem
-
- Čtvrtek 21. 1.
sál LŠU
19.30 hod.
- V. abonentní koncert KPH
BRASS BAND BRNO
v programu
„Od vážné hudby k jazzu a hudebnímu humoru“
Sólista: Milan Kaňak — hoboj
Dirigent a průvodní slovo Evžen Zámečník
Program je rozepsán v samostatném článku
-
- Sobota 23. 1.
sál SK ROH
18.00 hod.
- Zasloužilý umělec **FRANTIŠEK FILIPOVSKÝ** v pořadu
POHLEDY Z JEVIŠTĚ
Spoluúčinkují Jiří Joran — sólista opery ND
a Zdena Holovská — klavírní doprovod a průvodní slovo
-
13. 1. — 24. 1.
výstavní síň
SK ROH
na tř. 1. máje
- KAREL SZYMANOWSKI**
výstava o životě a díle polského hudebního skladatele a kritika
Vernisáž dne 13. 1. 1988 v 10.00 hodin.
-
- Neděle 24. 1.
sál SK ROH
15.00 hod.
- TANEČNÍ DISCOTÉKA**
Uvádí a připravil Vojta Janíček

Úterý 26. 1. sál SK ROH 17.00 hod.	Akce Klubu mladých KLUB STOPROCENTNÍCH DĚTÍ Pořad pro děti od 5ti do 12ti let sestavený z písniček, her, soutěží a scének
Středa 27. 1. sál SK ROH 18.00 hod.	Akce Klubu mladých VEČER DRUŽBY Přehlídka zájmové umělecké činnosti souborů a jednotlivců, příslušníků hranické posádky
Změna programů vyhrazena. Vstupenky jsou v předprodeji v kanceláři SK ROH, tel.: 20 741	

Na únor připravujeme:

8. nebo 9. února: Koncert KPH: COLLEGIUM TRIPARTITUM
17. února: — skupina PLAVCI

PŘIPOMÍNÁME SI . . .

1. 1. 1938 — před padesáti lety se narodil v Hranicích **ing. Vladimír Talášek, CSc.**, zástupce ředitele Ústavu technického rozvoje a informací v Praze.

V Hranicích žil do roku 1956, kdy ukončil svá středoškolská studia maturitou na gymnáziu. Po absolvování vysokoškolských studií v roce 1961 působil jako odborný asistent na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze, kde se vedle pedagogických povinností věnoval laboratorní vědecké práci, jejíž výsledky publikoval v našich i zahraničních časopisech. Zabýval se analýzou stopových součástí přítomných v parovodních okruzích energetických zařízení, později výzkumem rovnováh kinetiky iontové výměny. V roce 1967 obhájil dizertační práci v oblasti tepelné techniky a získal vědeckou hodnost kandidát technických věd.

Od roku 1971, kdy přešel do Ústavu technického rozvoje a informací, pracoval na studii technicko-ekonomické povahy, sloužících jako podkladový materiál pro rozhodování nadřazených orgánů a na racionalizaci investiční činnosti ve všeobecném strojírenství. Napsal sám či jako spoluautor kolem šedesáti studií. Je autorem a spoluautorem dvaceti čs. autorských osvědčení. Nyní má na starosti oblast rozvoje informací ve strojírenském odvětví, oblast mezinárodní spolupráce ve strojírenství a komplexní dopady těchto směrů na rozvoj vědy a techniky.

K rodným Hranicím má stále vřelý vztah a rád se sem vrací.

19. 1. 1908 — před osmdesáti lety se narodil v Chudobíně u Litovle **Václav Dragoun, profesor češtiny a němčiny**. Po studiu na filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze působil na gymnáziích v Břeclavi (1932—1933), ve Šternberku (1935—1938) a v Přerově (1938—1942). V letech 1942 — 1945 učil na střední zemědělské technické škole v Přerově a od r. 1945 do r. 1970 na střední lesnické technické škole v Hranicích.

Od středoškolských studií až dosud ho provází láska k literatuře a k divadlu. Hrál s vysokoškolským souborem na jevišti Vinohradského divadla v Praze, později působil v divadelním ochotnickém souboru v Přerově jako herec i jako režisér

a věnoval se též práci literární. Napsal divadelní hru Společnost Hastrman, která byla později uvedena v Hranicích i v Teplicích nad Bečvou a zdramatizoval první díl trilogie Břehule od A. Zápotockého a Jiráskovo Bratrstvo pod názvem Za městem pohádka.

Výraznou osobností v ochotnickém divadelním hnutí se stal v Hranicích. Plně se zapojil do života místního ochotnického souboru a stal se také členem poradního sboru při tehdejších Okresním domě osvěty. Z titulu této funkce často navštěvoval divadelní představení souborů v okolí a svými cennými radami pomáhal divadelním nadšencům na venkově. Často vystupoval s dramatickými, recitačními a hudebními kroužky při slavnostních příležitostech v Hranicích nebo v Teplicích nad Bečvou. Několik divadelních inscenací připravil také s dramatickým kroužkem lesnické školy.

V Hranicích napsal rozsáhlou tragedii Hrdinové hranické rebelie, která zde byla také inscenována a měla několik repríz. Dále napsal tragedii Jan Adam z Víckova, historickou komedii Helfštýnská romance, historické pásmo Josef Agapit Gallaš a hru Tak vznikaly Hranice. Nedokončeny zůstaly hry o Karlu Starším z Žerotína a o Boleslavu Ukrutném.

Vedle dramatu napsal řadu pohádek, z nichž dvě byly zveřejněny v Lidových novinách, knížku pro mládež Bělčín příběh, několik desítek básní, rozsáhlou třídílnou kroniku nazvanou Život je věčný a výpravnou pohádkovou hru se zpěvními verši v podobě muzikálu pod názvem Země, kde se tančí.

Jubilantovi, který stále žije v Hranicích, přejeme do dalších let pevné zdraví, spokojenost a dokončení těch děl, která jsou dosud rozpracovaná.

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci l e d n u 1988:

75 LET:

Rossi Milada, Hranice, Čsl. archády 1237
Jakubka Antonín, Hranice, Jurikova 1579
Hlaváč Robert, Hranice, Sovětské armády 257
Rakušanová Antonie, Hranice, Drahotuše, Hranická 92
Kosíková Karla, Hranice, Velká 107
Orava Alois, Hranice, Slavíč č. 92

80 LET:

Paulerová Růžena, Hranice, Maxe Švabinského 1076
Klívarová Hermína, Hranice, Hřbitovní 272
JUDr. Fusek Jaroslav, Hranice, Na hrázi 1734
Březíková Marie, Hranice, Vrchlického 1209
Kupcová Zdeňka, Hranice, Zd. Nejedlého 442
Dragoun Václav, Hranice, Obránců míru 1359
Stáhalíková Marie, Hranice, Bezručova 334
Hošťálková Františka, Hranice, Jungmannova 1805
Sedlák Jaroslav, Hranice, Drahotuše 243

85 LET:

Laboňová Kamila, Hranice, Jungmannova 1805
Blažek Karel, Hranice, Kramolišova 1057
Kocfeldová Božena, Hranice, Sovětské armády 415
Klívarová Anežka, Hranice, Jungmannova 1805
Bezděková Žofie, Hranice, Drahotuše, Lipnická 29

90 A VÍCE LET:

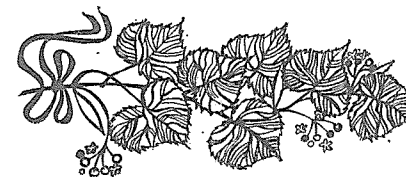
Papež Jindřich, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 4. 1. 1893 — 95 let
Krejčová Marie, Hranice, Hálkova 904, nar. 11. 1. 1896 — 92 let
Kačková Kamila, Hranice, kpt. Jaroš 1361, nar. 14. 1. 1892 — 96 let
Ročňák Řehoř, Hranice, 1. máje 1661, nar. 26. 1. 1897 — 91 let
Hankeová Marie, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 28. 1. 1896 — 92 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV přeje všem jubilantům pevné zdraví a hodně životní pohody.

Zemřelí občané našeho města v měsíci listopadu 1987

Dadák Miloš, Teplice nad Bečvou, nar. 7. 12. 1909
Vývodová Zdenka, Hranice, Pod Křivým 1240, nar. 15. 8. 1906
Prokešová Adolfína, Hranice, Svatoplukova 392, nar. 18. 6. 1929
Krejčíříková Anna, Hranice, Hřbitovní 789, nar. 12. 7. 1910
Břenková Františka, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 2. 3. 1908
Špiruta Josef, Hranice, Olšovec, č. p. 21, nar. 6. 4. 1915
Hartl Karel, Hranice, Tyršova 1428, nar. 27. 8. 1925
Hübl Karel, Hranice, U Kostelíčka 481, nar. 9. 9. 1913
Přibyllová Drahomíra, Hranice, Fierlingerova 735, nar. 26. 11. 1919
Gajdušková Jarmila, Hranice, Kropáčova 641, nar. 8. 1. 1937
Čáp František, Hranice, Mlýnský příkop 1790, nar. 3. 9. 1919
Večerková Anna, Hranice, Struhlovsko 1215, nar. 23. 7. 1904
Svobodová Marie, Hranice, Lhotka 25, nar. 28. 5. 1924
Hantkeová Luďmila, Hranice, Dobrovského 1137, nar. 3. 4. 1918
Volčíková Emilie, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 23. 3. 1909
Pitronová Štěpánka, Hranice, Komenského 390, nar. 26. 11. 1894

Čest a věčná památka všem zemřelým !

PROGRAMY KIN

Kino SVĚT

-
- 2.—4. 1. **Krajina s nábytkem**
Komedie částečně potměšilá, aneb: Za málo slasti zbohatl strastí. — Český film. Nevhodný do 12 let.
-
- 5.—8. 1. **Čelisti**
Americký filmový bestseller s odstupem několika let. mládeži nepřístupno.
-
- 9.—11. 1. **Vlčí bouda**
Fantastické dobrodružství v zajetí sněhu. Český film. Nevhodný do 12 let.
-
- 12.—15. 1. **Angelika a sultán**
Krásná markýza andělů v zemi dálného Orientu. Francouzský film. Nevhodný do 12 let
-
- 16.—18. 1. **Když letí havran**
Host, který splácel krvavý dluh. Italský film.
-
18. 1.
17.00 hod. **Lev Tolstoj**
Poslední léta života slavného spisovatele. Hrajeme pro členy Klubu přátel sovětského filmu.
-
- 19.—22. 1. **Mezi čtyřma očima**
Výnosné rito, plné omylů a překvapení. Italský film. Mládeži nepřístupno.
-
- 23.—25. 1. **Pěsti ve tmě**
Strhující příběh rváče s něžným srdcem. Český film. Nevhodný do 12 let.
-
- 26.—29. 1. **Manaos**
Dobrodružný útěk z kaučukovníkových plantáží. Italský film. Mládeži nepřístupno.
-
30. 1. — 1. 2. **Diři a pomsta vyděděnců**
O trápení šťastného dědice. Film NSR. Nevhodný do 12 let.

Začátky představení v 17.00 a v 19.30 hodin.
Změna programu vyhrazena.

Filmy pro děti — každou sobotu v 15.00 hodin

-
2. 1. **Pohled kočky uši**
Česká hudební komedie o tom, jak udržet čtyřicet holek na řetězu.
-

-
9. 1. **Sinus**
O psovi, který bydlel v potrubí a o chlapci, který toužil létat. Sovětský film.
-
16. 1. **Všichni mají talent**
Český hudební film ze zákulisí dětského hudebního souboru.
-
23. 1. **Muž přes palubu**
Český dobrodružný film.
-
30. 1. **Stav ztroskotání**
Prázdninový příběh kamarádského kolektivu v romantickém prostředí. — Český film.
-

Filmy pro mládež — každou neděli ve 14.30 hodin

-
1. 1. **O princezně Jasněnce a létajícím ševci**
Odvážný mladík vysvobodí princeznu z moci čarodějnice. Česká pohádka.
-
10. 1. **Dva výtečníci**
O nerozlučných přátelích, kteří se nezalekli žádné přesily. Italská komedie.
-
17. 1. **Phar Lap**
Kůň, který se stal legendou dostihového světa. Australský film.
-
24. 1. **Afričan**
Dobrodružné setkání v tropické Africe. Francouzský film.
-
1. 2. **Zlatokopové**
Osudy přátel, kteří se vydali na Aljašku hledat bájnou horu. Rumunský film.
-

Filmy pro školní družiny — každé úterý a středu ve 13.30 hod.

-
- 5.—6. 1. **Jak Žofka pořádala slavnostní představení**
Pásmo českých pohádek
-
- 12.—13. 1. **Pohádka o Maličkovi**
Putování za nejcennějším pokladem. Česká pohádka.
-
- 19.—20. 1. **Zachráněný vánoční stromek**
Barevné pásmo pohádek NDR.
-
- 26.—27. 1. **Skřítkové**
Kaleidoskop vyprávění pro nejmenší diváky. Slovenské pásmo.
-

Kino MÍR v Drahotuších

1. 1. 19.30 hod. 4. 1. 19.30 hodin	Tenkrát na západě Italský film z divokého západu — DVOJPROGRAM V hlavní roli C. Cardinalová.
3. 1. 16.30 hod.	Nekonečný příběh Barevný film NSR. Dramatický boj o záchranu říše. Fantazie. Mluveno česky.
6. 1. 19.30 hod.	Vetřelec Anglická horrorově zbarvená sci-fi.
8. 1. 19.30 hod.	Mahulena, zlatá panna Dobrodružný pohádkový příběh o lásce a věrnosti.
10. 1. 16.30 hod. 11. 1. 19.30 hod.	Jsi falešný hráč Humorné a vážné příběhy osmáků a učitelky. Český film.
13. 1. 19.30 hod.	Čegemská detektivka O „případu století“ a Abchazské vesnici.
15. 1. 19.30 hod. 17. 1. 16.30 hod. 18. 1. 19.30 hod.	Specialisté Francouzský dobrodružný film, jak policista a vězeň loupili. Česká verze.
20. 1. 19.30 hod.	Đábel a svěcená voda Italská komedie o zázraku a fotbalistovi. Česká verze.
22. 1. 19.30 hod. 25. 1. 19.30 hod.	Garderobiér Anglický psychologický film z herecké společnosti.
24. 1. 16.30 hod.	Outsider Český příběh o chlapci a koni, na kterého nikdo nesázel.
27. 1. 19.30 hod.	Prohraná sázka Jugoslávský film o prvním a posledním pokusu o štěstí. Mládeži do 18 let nepřístupno. Mluveno česky.
29. 1. 19.30 hod. 1. 2. 19.30 hod.	Ginger a Fred G. Masinová a M. Mastroani v italském filmu.

31. 1.
16.30 hod. **Kdo se bojí utíká**
Český psychologický film o tom, jak učitelé nepřicházejí o iluze.

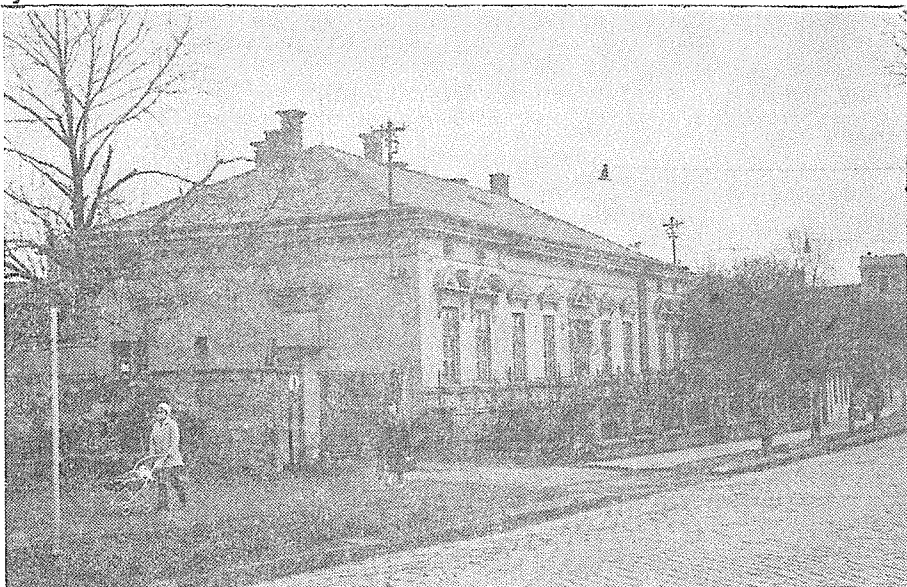
Filmy pro děti — každou neděli ve 14.30 hodin

3. 1.	Jezero Bajkal Cestopisné pásmo ze sovětských krátkých filmů. Česká verze.
10. 1.	O králi Mračilovi Polské barevné pohádkové pásmo. Česká verze.
17. 1.	Už se nebojím Vyprávění o velké samotě a nové naději. Český barevný film.
24. 1.	Adam a Otka Dětský příběh pro malé i velké — český film.
31. 1.	Sanikomova země Fantastická expedice za neznámými obyvateli. Česká verze.

Představení pro školní družiny — ve středu ve 13.30 hod.

6. 1.	Náhodou je prima Úsměvný příběh první lásky venkovského kluka.
13. 1.	Pohádka o staré tramvaji Moderní pohádka pro všechny děti.
20. 1.	Jak Žofka pořádala slavnostní představení Další příběhy o chytré opičce. Český film.
27. 1.	Partyzánská stezka Dobrodružný film čs. produkce.
3. 2.	S čerty nejsou žerty Česká barevná komedie o omylu, kamarádech a potrestané nespravedlnosti.

JAK SE MĚNÍ TVÁŘ NAŠEHO MĚSTA

tř. 1. máje — do roku 1945 dům majitele pily Lozerta, po válce kancelář Státního statku.

tř. 1. máje po výstavbě. Foto: Čestmír Novotný.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Je cyklus přednášek, besed a kulturních pořadů, které se staly součástí celospolečenského programu Úcta ke stáří. Vzdělávání není jen výsadou mladých, ale vzdělávat se mohou i lidé vyššího věku. A proč se třeba nevěnovat otázkám stárnutí a stáří? I zde je možno naleznout mnoho zajímavého a poučného.

Vzdělávací cyklus Akademie třetího věku se v našem okrese již pořádá a velmi dobře se osvědčil v Přerově a v Lipníku nad Bečvou. V měsíci únoru t. r. bude zahájen i v Hranicích, a proto informujeme všechny občany, kteří se přibližili k hranici důchodového věku nebo ji překročili o organizaci připravované akce.

Akademie třetího věku bude zahájena 11. 2. 1988 a zahrnuje celkem deset setkání. Ukončena bude 23. 6. 1988. Jednotlivé programy a přednášky se budou konat vždy ve čtvrtek v 16.00 hodin v klubovně Sdruženého klubu ROH na tř. 1. máje. Termín odevzdání přihlášek je 20. ledna 1988.

Program Akademie třetího věku:

11. 2. 1988 — **„Nebojte se stáří“**
Úvod do kursu, seznámení s jeho projektem, se záměry organizátorů. Stárnutí je přirozený fyziologický proces.
25. 2. 1988 — **„Sociální jistoty občanů staršího věku“**
Funkce Čs. státní spořitelny (půjčky, výhodné druhy spoření, zabezpečování vkladů). Notářská problematika (převody majetku, dědicství).
10. 3. 1988 — **Hranice v minulosti a dnes“**
Obrazy z historie města, významné osoby zde žijící, kulturní památky.
24. 3. 1988 — **Koncert smíšeného pěveckého sboru SK ROH „Harmonia,“**
řídí Tatána Jonasová, klavírní doprovod Jana Suchomelová
7. 4. 1988 — **„Domácí lékárnička“**
Jak uspořádat léky pro rychlé použití, objasnění pojmu expirační doba. Léčivé rostliny.
21. 4. 1988 — **„Chráněné oblasti okresu Přerov“**
Úvod do problematiky životního prostředí. Pojmy chráněná krajinná oblast, přírodní rezervace. Státní systém ochrany přírody v ČSSR. Promítání diapozitivů.
5. 5. 1988 — **HRAJE VÁM POBEČVANKA**
koncert hudebního souboru SK ROH „Pobečvanka“
pod vedením Aloise Kujala
19. 5. 1988 — **„Srdce máme pro celý život“**
Stavba a funkce srdce, druhy onemocnění, které je postihují. Význam prevence srdečních onemocnění.
9. 6. 1988 — **„Správná výživa ve stáří“**
Jídelníček, obecné zásady správné výživy, specifické potřeby starého člověka v souvislosti se změnami, probíhajícími v organismu.
23. 6. 1988 — **„Společenská beseda“**
Slavnostní ukončení prvního ročníku Akademie třetího věku, předání osvědčení o absolvování.
Kulturní program.

Přihláška do Akademie třetího věku

Jméno a příjmení:

Adresa:

Datum narození:

Povolání: (u důchodců hlavní životní poslání)

Datum:

Podpis:

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou. — Vydává Sdružený klub ROH v Hranicích. Tisknou MTZ Olomouc, provoz 12, Leninova 21. — Cena Kčs 2,—. Tisk povolen ONV Přerov pod č. o 380825487.